

Begrundelse

Spørgeren mener, at både den omstændighed, at en tidsfrist ikke er vedtaget, og den lange varighed af overvågningen er imod bistandslovens ånd, idet overvågning her betragtes som en særdeles restriktiv foranstaltning: »De samme strenge betingelser gælder for en beslutning om, at samvær kun må foregå under tilstedeværelse af en repræsentant for kommunen. Et sådant samvær opfattes erfaringsvis af forældrene som en meget indgribende foranstaltning« (bistandsloven, bemærkninger til § 67).

Svar (2/2 96)**Socialministeren (Karen Jespersen):**

Jeg kan oplyse, at det fremgår direkte af bistandslovens § 67, stk. 3, jf. stk. 4, at en beslutning om, at samvær mellem forældrene og et anbragt barn eller ung kun må foregå under tilstedeværelse af en repræsentant for kommunen – såkaldt overvåget samvær – skal træffes for en bestemt periode.

Vedrører beslutningen en periode på indtil 3 måneder, træffes denne af kommunen, og beslutningen kan indbringes for det sociale ankenævn. Vedrører beslutningen en periode ud over 3 måneder, træffes denne af børn og unge-udvalget, og beslutningen kan indbringes for Den Sociale Ankestyrelse og i sidste instans for landsretten.

En beslutning om overvåget samvær, der ikke angiver, for hvilken periode beslutningen er gældende, er således ikke i overensstemmelse med reglerne i bistandslovens § 67.

En beslutning om overvåget samvær kan efter bistandslovens § 67 træffes, når det er nødvendigt af hensyn til barnets eller den unges sundhed eller udvikling, og skal som nævnt træffes for en bestemt periode.

Hvis betingelserne for at træffe beslutning om overvåget samvær fortsat er opfyldt ved periodens udløb, må der træffes en ny tidsafgrænset beslutning.

Der kan ikke siges noget generelt med hensyn til varigheden af den samlede periode, hvori samværet mellem et anbragt barn og dets forældre kan være overvåget, da dette må afhænge af de konkrete omstændigheder.

Spm. nr. S 1254

Til sundhedsministeren (31/1 96) af:

Tove Fergo (V):

»Hvad er begrundelsen for, at man ikke registrerer psykiatriske diagnoser på børn i Det Psykiatriske Centralregister, og registreres psykiatriske diagnoser, stillet af praktiserende speciallæger i psykiatri, i Det Psykiatriske Centralregister og i benægtende fald, hvad er begrundelsen for dette?«

Svar (9/2 96)**Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):**

Ifølge Demografisk Institut i Århus registreres psykiatriske diagnoser stillet på børn, der har været behandlet ambulant eller under indlæggelse på et sygehus, i Det Psykiatriske Centralregister.

Det Psykiatriske Centralregister indeholder udelukkende diagnoser stillet i sygehusvæsenet. Som følge deraf indeholder registeret ikke diagnoser stillet af praktiserende speciallæger.

Spm. nr. S 1354

Til justitsministeren (8/2 96) af:

Tove Fergo (V):

»Vil ministeren redegøre for, hvorledes lovgivningen om tvangsbortadoption i Norge fungerer i forhold til den samme lovgivning i Danmark?«

Foreløbigt svar (16/2 96)**Justitsministeren (Bjørn Westh):**

Justitsministeriet har foranlediget, at der indhentes en udtalelse fra det norske justitsministerium vedrørende de norske regler om adoption. Jeg vil vende tilbage til sagen, når svaret fra det norske justitsministerium foreligger.